

כשנחה הרוח

כשנחה רוחו של אדם, מתאספות מחשבותיו מפאותיהן,
ממלאות את ישותו, צורבות את גרונו, מפעמות בחזקה את
לבו, מגרות את דעתו.

מנהגו של אדם להעלות אז את דבריו על הבייר, על מנת
להוציא מתוכו דברים ישבים, כך שדברים חדשים ימלאו
אותו.

למה הדבר דומה? לאותם עבי-צחור, קלי מרוץ שבתכלת,
שרוח אוספתם, ונתקדורו וכבדו עד כדי כך, שמרוקנים
עצמם טיפין טיפין, זרזיף לזרזיפין, למסכת קילוחין -
שיש וברכה היא, ויש שקללה היא, וחוזר חלילה.

יהודה עדר

מה נשמע ?

* בערבנו של יום חמישי הסבו ילדי כתת הירדן והוריהם למסיבת פרידה ממורתם יהודית. יהודית יוצאת, כידוע לחופשה בת שנה. המסיבה היתה מוצלחת ומהנה מאד. הילדים הראו כחם במשחק והוריהם לא פגרו אחריהם.

* בליל שבת התקיימה במועדון תכנית על הנושא: הירדן. שקופיות צבעוניות הציגו לפנינו פינות חמד המסתתרות פה ושם לאורך הירדן, במיוחד סמוך למקורותינו. שמענו שירים ואגדות וגם דברים אקטואליים: תאור מקורות הנהר ושפע של פרטים מאלפים אודותיו, מפי בעל מקצוע: מר עמוס הרפז מהמועצה האזורית ג.ע. חבל שבין המספר המועט של הנוכחים היה מספר עוד יותר מועט של חברים...

* באותו ערב חגגה הגב' פיליפס (אמא של שוש) את יום הולדתה ה-70. עד מאה ועשרים!

* ביום ראשון קרתה תאונת דרכים ללן וינטרוב בדרך לטבריה, בקרבת הסובב לכפר נחום. מבין נוסעי המכונית נפגע מיכה ליפשיץ: שבר בכתף. לאחר טפול מתאים בפוריה וקבלת "ריפוד" גבס חזר הביתה. לפי דברי לן, אלמלא המבנה המאסיבי של ה"סאאב" שלו היו התוצאות הרבה, הרבה יותר גרועות. בכל אופן, כרגע אין לו מכונית...

* אלדד קולינס עבר בתוח נרגלו ואנו זכינו ברשימה מפרי עטה של עדנה. יישך כוחך, עדנה. מה טוב יותר מאשר לראות את הטוב שברע? החלמה מהירה, אלדד, ובינתיים המשך לבלות יפה עם חיילינו!

* כתת הירדן טיילה בסחנה ונצלה אותה הזדמנות לבקר את אלדד בבית החולים.

* בשבוע שעבר ספרנו אודות דורית נמינוב שנפגעה עקב בפילתה. בימים אלה הובאה לה טלויזיה שכורה על מנת להקל עליה את ה"בילוי" הארוך בחדר החולים.

* ביום שני הגיעה קבוצת ברידג' וביום שלישי כבר סודרו בעבודה. הקבוצה מונה עשרים וכמה צעירים וצעירות, בגילים שבין 17 ל-21 (בערך). ביניהם ארבעה צוערי-שוטרים. אחת הנערות היא בתו של שר הכספים לשעבר מיסטר ג' בקינס.

* גרשי עובד כבר עם בטע. ביום א', 26/7, תסיים בטע את עבודתה בתפקיד זה וגרשי יתחיל בו. כל הכבוד, בטע! שלש שנים תמימות, ועם כל הלב!

* השמחה שרויה במעוזה של שרה שטיינהאור. לפני זמן קצר התבשרנו על נשואיה הקרובים. עתה נודע לנו כי עברה זה עתה בחינת גמר, בציון טוב מאוד! מזל טוב כפול ומכופל!

* ידיעה מדבורה מעין: בסוף חודש זה היא מתחילה בקורס לצרפתית, שיימשך חדשיים וחצי ובוועד לסטודנטים (זרים, כנראה).

* משפחת ריינס יצאה בשבת לחופשתה באנגליה ובארה"ב. הוצאות הנסיעה מכוסות ע"י חברת ארקיע, במסגרת נסיעות תקופתיות לעובדיהם. בילוי געים!

* ישראל אנידור נלקח לבי"ח עקב כאבים בחזהו. לא שמענו עוד על דיאגנוזה סופית. בכל אופן - אחולי רפואה שלמה ומהירה.

* הלול עומד עתה בסימן משלוחים מוגברים. אנו משתתפים בצערם של המשכמים-קום והתופסי-תרנגולות! כבר שמענו אחד מהם מקלל במרצות!

* לפני זמן קצר ביותר היתה אצלנו שרפה, שהריצה את החברים פעמים (או שלש?), ועוד בערב שבת! נוסף על כך,

המשק : מה נשמע ?

ימי הולדת

- 26/7 - גיל קולנס
- 27/7 - אנט מעין
- גב' ביגר
- 28/7 - יעל זמיר
- 29/7 - אורלי ארנולד
- צבי קורנבליט
- 30/7 - עמוס ניצן
- 1/8 - נחמן אנגלסברג
- נטי דוראי
- אהוד אלמן
- אורה זמלי

ימי נשואין

- 28/7 - חנה ושמאל יודאקין-44 שנים
- 30/7 - חנה ואמיל פרנק - 39 שנים
- 1/8 - רונה ונחמן אנגלסברג-7 שנים

היה שם אי סדר איום, בשפת העם: "ממש בלגן".

ישנם בינינו אנשים שעד היום לא שכחו את הבזיון ובחזרת זאת תקראו על התרשמויות מאותו מאורע. ודוקא במקרה (או שלא במקרה?) מפרי עטם של אנ ובנו.

ועוד תמצאו בחוברת זאת מפניני עטו של בן-תשחורת נוסף, בעל נטיה מובהקת להגות ולפיוט. אנו מקוים שזו רק ההתחלה.

* דייב לוי חזר מחו"ל.

* שחיינינו אשר יצגו אותנו בכבוד שבו הביתה השבוע (ביום ד').

* לילה והילדים יוצאים לחו"ל היום.

* רות וז'אק מנסים סדור גופש חדש: קבוצה מאורגנת שמטרתה הכרת ירושלים: בבקר הרצאות אחה"צ טיולים. משך תקופה זו הם מתגוררים באחד מבתי המלון המעולים ביותר בירושלים.

* משה, אירית ונאוה יהיו בבית בסוף חודש ספטמבר.

* בשבוע הבא יוצא העלון לחופשה, ובילוי נעים גם לאריאלה!

העלון
התעליות העבודה

אל כאלה את ריבה אתה צורה בהכח-ים.
האל בוחן אלה יפה-יפה, ולבסוף משיג!
למסקנה חשובה: "אלה, גם לריבה יש אוסיד!"

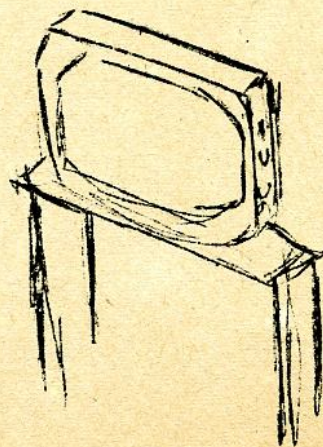
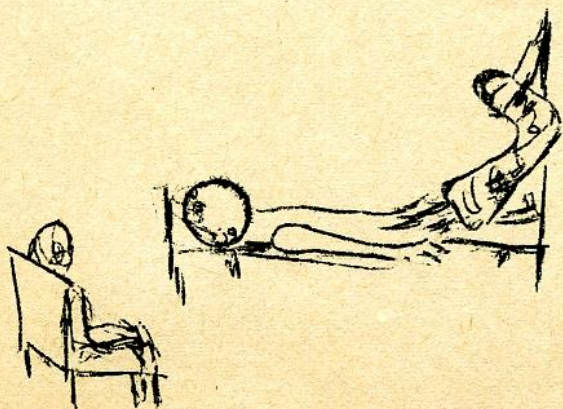
למזלנו הרע, בננו אלדד היה צריך להכנס לבית החולים בפוריה כדי לעבור בתוח ברגלו. לא התלהבתי מהרעיון כלל וכלל. השה לי כבר נסיון רב עם בתי חולים ולא ציפיתי לשום דבר טוב. מועקה שכנה בליבי. אך הדבר לא היה כפי שציפיתי.

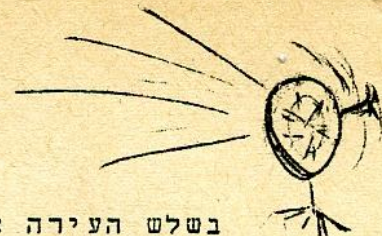
הנתוח התקיים ביום רביעי. נפרדתי מאלדד בשעה 4.00. "יישן, ינוח, ומחר אבוא ואמצא אותו פחות או יותר בסדר". כך חשבתי בליבי והלכתי. למחרת היום הגעתי מוקדם. מהרתי לכוון המחלקה האורטופדית, ליני פועם ודמעות בעיני. חמוד שלי! מסכן שלי! סוף סוף הייתי על סף חדרו במחלקה ומה רואות עיני? יושב לו "השחור" שלי על מסתו בחלוק לבן, מבריק - גם החלוק וגם הוא! שמח, מחייך, מצוחצח ונקי, וער מאד מאד! ברגע הראשון גיליתי שגלגלו את מסתו לחדר הטלויזיה, זמן קצר אחרי שהלכתי; ואחרי הטלויזיה היה קומזיץ עם אנטיחים וכל מיני דברים טובים... "מה?" אמרתי; "בטח!" אמר ג'נג'י, אחד מהחיילים שרגלו היתה מכוסה גבס ענק. "ככה זה בצנא! נכון אלדד? מה זה בתוח? הטלויזיה יותר חשובה!"

אזירה בהדרת. השראה ממש. יש חיילים רבים במחלקה האורטופדית-בנים צעירים מאד, נחמדים מאד, אמצים מאד ופצועים מאד! אך אין מתלוצצים. רק שומעים צחוק ובריחות. משגעים את האחיות שבכל זאת מצליחות לנהל את הענינים ביד חזקה ובוטחת. חיילות באות כל בוקר ומחלקות עתובים וחיוכים מאירים ועליזים. האחות מודדת חום והחייל מבקש שתוריד לפחות כמה מעלות, כי מי יכול לשמור על קור-רוחו כשבחורה כה יפה עומדת כה קרוב? ואלדד צוחק וצוחק ולומד מהר מאד להשתעשע ולתנות אהבים עם האחיות. באזירה צוהלת זאת שוכחים לגמרי את התחבושות הלא נוחות, הפצעים והכאבים. "שכב בדום, אלדד!" מצווה הג'נג'י. "בואו לרקוד! קבים? גבס? אז מה? בואו לרקוד!"

אלדד יצא עוד מעט מבית החולים אך אני משוכנעת שגם הוא וגם אני לא נשכח במשך הרבה, הרבה זמן את תקופת שהותנו בפוריה. זמזום ההליקופטר לא יביא עוד לליבי חרדה וצער, כי אני יודעת שיש לחיילנו משהו מיוחד במינו, המעניק להם את הרצון לחיות ולהמשיך לחיות. כל הכבוד לצה"ל ותודה בעד השיעור!

עדנה קולינס

בשלוש העירה אותי הסירנה.
קפצתי, חטפתי את הנעלים ורצתי לדודג'. כל הגוארדיה הותיקה
כבר ישבה שם, כל אחד רוטט מהתרגשות.

תוך חמש דקות התמלא האוטו וזזנו לכוון מנסורה. קול ערב בקע
מתוך בליל הקולות. התחילו בשירי מלחמת העולם השנייה.

"הנה שוקי!" צעק מישור. "שוקי, שוקי!"

הדודג' בעצר ושוקי עלה.

המתח עלה. "הנה מנסורה" - אמר ותיק בחיוך. "אני זוכר שבקיץ

50..."

חבר מגרעין ה' התסכל סביבו ביאוש. זו כבר הפעם ה-17 שהוא

שומע את הספור.

הגענו לשביל בחלאים וגילינו שהאש עדיין רחוקה. חברים אחדים

(מ"החברה לעדוד שרפות בארץ" - אני חושב) הודיעו לנו שהאש לא תגיע

כנראה למשק. חזרנו.

"מעבין מתי יקראו לנו פעם שניה" - אמרתי לברנרד.

הלכנו לשחק ברידג'.

כעבור שעה יצאתי החוצה וראיתי להבות-אימה. בדיוק אז נשמע

צפצוף קלוש מכוון הסירנה. "מתחיל להיות מצחיק", חשבתי. רצתי שוב

לדודג' יחד עם ברנרד. אף איש לא היה בסביבה. אייבן נראה מיואש;

אחרי 10 דקות התאספו חברים. החליטו לנסוע קודם לבית הקברות הערבי

(למה? - איבני יודע). גילו שאין שם אש והמשיכו למטע - ואז לבחלאים.

גלינו שהאש כבר שרפה את בחלאים. המשכנו למנסורה. מסביב הכל שרוף.

הגענו לשדה. הרוב היה שרוף. דמויות התרוצצו מחבילת קש אחת

לשניה.

קול מצוה הודיע:

- בוסעים!

- בוסעים?

- בוסעים!

המשכנו לנסוע וכבר התחיל לכרסם בי החשש שלא אכבה שום אש

היום. עשינו את הסבוב סביב מנסורה והגענו לאותו שדה בדיוק.

- יורדים! יורדים! - צועק מישור.

קפצנו להלחם בלהבות.

לפתע גיליתי שישנם בערך 10 ארגונים שונים שבלחמים באש, כל

אחד בשיטותיו שלו.

בוס א': יש שרפה!

בוס ב': צריך לכבות את זה!

בוס ג': יללה, חברה, צריך לזוז...

בוס ד': אני זוכר שבמנסורה היתה לנו שריפה הרבה יותר גדולה...

בוס א': יש שריפה!

בוס ב': צריך לכבות את זה...

בוס ג': יללה, חברה, צריך לזוז!

בוס ד': ... ואנחנו הצלחנו לחסל את האש הזאת לבדנו, אחרי חצי

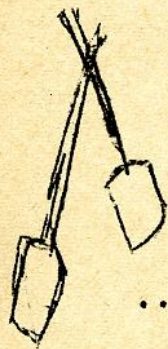
שעה!

בוס א': יש שרפה!

בוס ב': צריך לכבות את זה!

כל אחד הסתובב לכוון אחר. בן משק הסתכל ביאוש ואמר: בלגן פרטי!

יש המשך...

בוס חדש הודיע לי שהדרך הטובה ביותר להלחם באש היא פשוט להסתכל עליה!

- הולכים למשק! הודיע מישהו. הלכתי.

ביצתיים גיליתי ש"החברה לעדוד שרפות בארץ" השתלטה על השביל למנסורה והצליחה להדליק את חצי הרכס. יצאנו לכבות את הלהבות.

והבוסים ממשיכים:

בוס א': יש שרפה!

בוס ב': צריך לכבות את זה!!

בוס י"ז: אני חושב שצריך לכבות את השרפה...

הרגשתי שאני נכנס לדפרסיה בעוד שניה.

בוס לבוס ידבר, והשרפה נמשכת. בערך ב-6.30 הצלחנו לכבות אותה ליד המשק.

חזרתי הביתה בהרגשה מוזרה.

דוד אכנברג

מלחמת הדורות

מה מביך הדבר

להיות מבוגר

אב או אם לילדי תפנוקים;

כי אותו הצאצא

רק בקע מביצה -

את הורהו מורה איך יונקים.

לעולם אין יצא -

המקור כבר פצה

וצייץ: זה לא כך, לא נכון!

עוד איבנו מבחין

בין השמאל לימין,

אך בקורת יטמיע ראשון.

לא למד זה הטף

לקבץ האף -

אך הוריו בעיניו כבר טועים

לא התחיל עוד לזחול -

אך ברור לו הכל

והדור המבוגר - מפגרים!

מה קשה הדבר

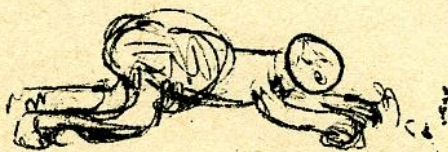
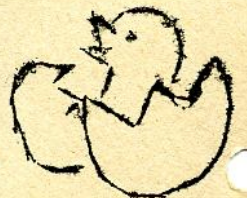
להיות מבוגר

ולזכור - הן היה זה רק תמול!

פעם גם אנו כזאת

לא יכולנו לטעות;

וכמוהם ידענו הכל.

הלא

אחת מהגורדיה הותיקה

האמריקאי הבורך

לפני כמה ימים ישבו אצלנו שני צעירים מצפון אמריקה, שניהם יהודים, שניהם סטודנטים וההבדל היחיד היה שהוא אמריקאי והיא מקנדה - אורחים עובדים לתקופה קצרה. דברנו על דא ועל הא: איזה מקצועות לומדים ואיך בראה בעיניהם הקבוצה ומדוע מורדים הסטודנטים בארצות הברית. שניהם היו תמימי דעים בנושא זה: על ארצות הברית להסתלק מוייטנאם. ובאשר לישראל? הפעם אמרו השניים בלי שמץ של הסוס שחייבת ארה"ב לתמוך בישראל. כאן נתגלו הגישה הסכיזופרנית והלבטים של האלטרנטיבליזם, במיוחד אם הוא יהודי: לעמים בחשלים (קרי: כל ארצות אסיה ואפריקה) הקומוניזם הוא דבר טוב (אף באמריקה הדרומית זו תרופה יחידה בעיניהם). רק לגבי מעשי הרוסים כלפינו קיים ספק, וכל סתימת הפיות של סופרים, וכל האנטישמיות, ואונס צכוסלובקיה? שאלנו. הסכימו שזה לא טוב אך, וכאן אי בטחונם, אולי זה עדיף על הדמוקרטיה האמריקאית הרקובה. רק כשאמרנו להם שאותה דמוקרטיה רקובה לפחות מוכנה לתת להם אפשרות של הבעה חופשית ושל מלחמה גלויה בגז השחיתות - הופיעה לראשונה פרצה בשריון בטחונם. צעירים אלה נחמדים היו, והבטיחו לשוב ארצה בבוא-היום. הם הצליחו להקנות לי הרגשה שהקיץ, בכל מפגש עם צעירים מחוץ לארץ, עומדת בפנינו משימה קשה שכולה חבוכית: לעזור להם לחשוב בלי סיסמאות: "קומוניזם טוב - דמוקרטיה רקובה; לוחמי חרות - טוב ועל כן "אל-פתח" טוב. זה שעור קשה.

שערוריה ושמה שריפה

כשמתגלה תקלה במבגבון הבחיתה של מטוס מתמנה ועדת חקירה מיוחדת, אפילו כשלא היה אסון; כשמתרחשת תאונת עבודה רבת מימדים בבית חרושת, פותחים בחקירה מיידית, אך אצלנו היתה שריפה שבה נתגלו מחדלים רציניים, והכל שקט ושלום כאילו לא היה כלום. אין זה מבחן אם השטח בוטח ואם הנזק היה מועט יחסית. הרי באותו יום ששי הסתובבו הבדים ואורחים עובדים שלא ידעו מה לעשות, איפה להתרכז ומי אחראי לבצוע התפקידים השונים! האם לא מדהימות במיוחד עובדות כאלה? אין הבדל בין אות הפגזה לבין אות אזעקה לכבוי שריפה! אין תחנות כבוי קבועות שביניהן כל החברים ואף הזמנים מחולקים! לא יודעים היכן מוחזק ציוד כבוי רציני ותפקידו של מי לקחת מחבט וצנורות למכונה או לאייש את מכונת הכבוי.

ומדוע לא מונעת ועדה מיוחדת א) למצוא סיבות הכשלון
ב) להביא את ממצאיה בפני הצבור בקבוצ
ג) להציע הצעות לחיסול הבעיה?

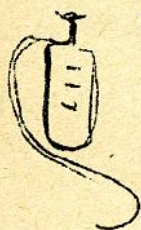
עקבות ירידנו הכלב

אני מניח שכל חבר בכפר הנשיא גאה על חדר האוכל הנעים שבו אפשר לשבת לאכול נחת: הרי יש בו מזוג אויר בקיץ, הסקה מרכזית בחורף, הגשה עצמית (ראשונה לא רק בכל התנועה הקבוצית אלא בודאי "פעם ראשונה ב-2000 שנה"). אין גורם המפר את תחושת הספוק עד שהסועד מרים את עיניו, מי לתור אחרי זבוב טורדני, ומי להודות לקב"ה על ארוחה שמלאה את בטנו. ואז נתקל המבט בחלקי תקרה שהוזזו כתוצאה ממעשה חבלה של כלב שתעה בדרך. כמה זמן תלויים אותם לוחות תקרה? קשה כמעט לזכור במשך השנה האחרונה מתי קרה הדבר. עד מתי ישארו במצבם הנוכחי? עד שחתול חמוד יתעה, ימעד ויפול לתוך מבה שלישיית ואז מתוך צער בעלי חיים יתקנו.

יש המשך...

PRO!

ANTI!

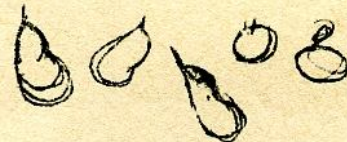
חוגי בית

כשלארשונה הוחלט לכוון חוגי בית אלה היו ספקות לא מעטים בקשר לצורך, לתועלת ולכדאיות הדבר. אחרי הפגישה הראשונה התלהבנו ומאז הגענו למצב של אישיות שנובעת מן העובדה שלא מקיימים את החוגים במועד שנקבע מראש. אין כל ספק בכך שתמיד היתה סיבה טובה לדחית המועד אך ברוב המקרים נראה לחבר העומד מן הצד שאולי מנגנון, שאיננו מסוגל לערוך מפגש פעם בכל 5-6 שבועות, לוקה בחוסר גמישות. קשה לי לקבל כסיבה סבירה לדחית המפגש האחרון כי בני כחה י"ב יצאו לכנס "זיכריה". למעשה, בפוף יצאה רק מחציתם ולא מתקבל על הדעת שרק למענם מתקיימות השיחות. אם מארגני החוגים רוצים שבשנה הקרובה, שיחות בין-גילאיות אלו ייהפכו למסורת רצויה, יצטרכו לקיימן באופן סדיר, בחורף ובקיץ, בהעדר כחה או בנים בצבא, או כשכלם בבית.

גיוס במטע

קפה קר, וופל וגלידה חולקו למאשרים שהשתתפו בשבת האחרונה בקטיף הסלקטיבי של אגסים. ולהנא מבטיחים אנשי המטע להתמיד בגלידה המחולקת בגיוסים. בסוף העונה יינתן לחבר שמשתתף בכל הגיוסים תפוח בודד - אות הוקרה למאמץ חלוצי. באמת היה נחמד שם וההשתתפות הגיעה לכ-90%

אריק

12 ביולי 1970

לכבוד
מזכירות המשק
כפר-הנשיא

א.נ.,

נא קבלו את תודתנו על האירוח היפה, בו זכחה בתנו ענת במשקכם.
ביתנו בחיפה עומד פתוח לחבריכם השחיינים ונשמח לקבלם.

בכבוד רב,

מירה ונתנאל יסלוביץ
רח' שמשון א/20
חיפה

את איזי, שרגילים היינו לראותו חוזר מלונדון ומאובק בכל שעות הערב והלילה, קודם מחלסה ואחר כך מהחולה; איזי שהיה מבלה כל ערב בסדור עבודה, התחבורה ובמשרדו של מרכז המשק - היום רואים אותו רק בבגדי שבת עם תיק עבה בידו, יוצא ביום ראשון וחוזר מתי שהוא חוזר. קרה כאן משהו!!

קודם אולי תספר לנו על הקורס שלך?

הוא נקרא "הקורס הגבוה הבין-קבוצי לחקלאות וכלכלה". הוא מסועף לפקולטה לחקלאות ברחובות. היום למעשה ישנם שני קורסים נפרדים, מגמתו של האחד הוא חקלאות גבוהה והשני (בו, כידוע, אני משתתף) כלכלה וניהול. השוני העיקרי בין שני הקורסים, הוא בכך, שבו בזמן שבקורס הראשון לומדים חקלאות טהורה (פרות, מטע, מזיקים, פיזיקה וכמיה וכו') אצלנו לומדים על בעיות כלכליות וישומן בחקלאות. אצלנו, למשל, אין הסכם עם האוניברסיטה לגבי קבלת תואר בסיום הקורס (דבר שדרך אגב חורה לכמה מהמשתתפים, בעיקר ליותר-צעירים).

מי המשתתפים בקורס?

התחילו בערך 30 חברים מכל זרמי התנועה הקבוצית, ובינתיים נשרו רק מעטים. מיוצגים כמעט כל הגילים, מ-20 ומעלה ועד למעלה מ-40- אבל יש קבוצה גדולה בני 30-40.

מה מטרת הקורס?

לטפל בענייני תכנון, בדיקות כלכליות, כדאיות של ענפים וכו'. זהו למעשה מה שמבדיל בוגר קורס כזה ממרכז משק, שהנה רכוז משק הוא תפקיד נבחר בו בזמן שמשקנו חשב שבכפר הנשיא תפקידי צריך להיות קבוע, כעין המשכיות לרכוז המשק. ברור שאעשה מה שתחליט החברה - אבל (ובתוקף!) לא רכוז משק! זה היה התנאי שלי ערב צאתי לקורס!

האם הקורס הזה מבשיר אך ורק לפתרון בעיות חקלאיות?

אותן הידיעות אפשר לבצל גם בשטח התעשייה. וגם בשרותים. הם פשוט מקנים לנו גישה אנליטית לבעיות. הצד הנהול הוא אולי יותר קרוב לתכנית משק.

איזה מקצועות לומדים אם כן?

ונכון, כעת בזמן חופט הקיץ, כשהסטודנטים מן השורה אינם לומדים, יש לנו תכנית מיוחדת: (בנשימה ארוכה) ניהול ויצור, כלכלה וצריכה, נתוח ענפים, תכנון בשלבים לחקר בצועים, תחיקה ומסוי, סוציולוגיה קבוצית, תכנון כח אדם, בעיות ממון וקביות, הבעה וכו'. לדוגמא נתחננו מחקר חברתי שבעשה לא מזמן על גרעיני נח"ל, דור ההמשך והמשפחה בקבוץ. עכשיו גם רוצים להתחיל הרצאות על יחסי אנוש (הסבר אפשר לקבל אצל גרשי - המראינת).

יש המשך...

8
42152
5.95
7
328
947

אתה הלא גמרת כבר באוניברסיטה באנגליה. איך משתווים אחד עם השני?

אי אפשר בכלל להשוות. שם היו הרצאות וקבלנו רשימה של ספרים. כאן יש הרבה תרגילים שהם מבוססים על נושאים שעוד לא למדנו - כלומר דוחפים את הסטודנט לקריאה בשביל לפתור בעיות. באנגליה צריך להרשם לכל הרצאה בו בזמן שכאן לא בודקים את ההשתתפות, אבל צריך להכין 75% מהעבודות כדי לעמוד בכלל במבחנים.

העברית מהורה קושי?

לא כל כך בהרצאות וקריאה, אלא בבטוי בכתב, כי אז הזמן הוא מוגבל וצריך להספיק הרבה.

ואיך זה, לחזור שוב ללמודים אחרי כל כך הרבה זמן?

בזה לא מצאתי קושי מיוחד.

אם אתם כבר מנתחים בעיות כלכליות, אז למה מצבנו כל כך גרוע?

היינו קבוצה גדולה בלי מקורות פרנסה, לקחנו הלוואות בריבית גבוהה - (בזלזול) אבל בשביל זה לא צריך קורס. דעה כזאת היתה לי גם קודם.

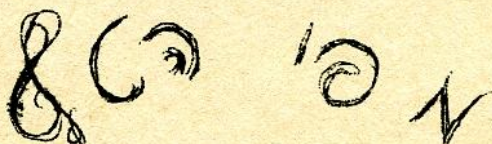
ומה מצפה לך בשנה הבאה?

(שוב נשימה ארוכה) כלכלת המשק החקלאי, מתמטיקה, סטטיסטיקה, תורת המחירים, חשבונאות ואפילו על מחשב אלקטרוני. בסוף צריך להכין עבודת גמר, איזה שהוא מחקר שבוחרים בו. אם פעם יחליטו לתת תואר גם אצלנו ידרשו בחיבות גם בנושאים חקלאיים, כמו בוטניקה, כמיה ועוד.

ולבסוף מה דעתך על הקמת אוניברסיטה של התנועה הקבוצית?

גם אני חתמתי, יחד עם יתר החברים בשני הקורסים על הצהרה שקוראת בגד הקמת אוניברסיטה קבוצית. אין לזה שום הצדקה ואין לנו לא הידע, לא המנגנון, הכסף והאפשרות להקים מפעל ענק כזה. להבדיל, יש ויש מקום שחברי המשקים ישתלבו באוניברסיטאות, יחזקו אותן ויתחזקו.

יעל נ.

עוד ותיק אחד

פעילות רבה בגן רימון, יניב בן-יהודה בוחן בקפדנות תלולית עפר קטנה שעקבות מגרפה בשאריו עליה. מסקנותיו: "זה בדיוק כמו שהיה אצלנו במסורה." מי יודע איזה זכרונות הוא מעלה?

פרוטוקול ועדת המשק 17/7/70

בכחו: מיכאל ד, מיכאל כ, ינקל, סלמה, אריה ניצן, קולין, ג' ובי.
* * * *

1. מכבסה אזורית (בהשתתפות שריטה, ג' וליה, ג' יין פ)

ניתן הסבר והתפתח דיון כללי על ההצעה להקים בגליל העליון מכבסה משותפת לכל המשקים באזור. במישור הטכני: לפי נסיון המשקים באזורים אחרים הופקו תוצאות טובות מהכביסה במכבסה גדולה ומשוכללת. במישור הכספי: פרויקט כזה יעלה סכום רציני, אבל יחסוך ימי עבודה רבים במשק.

החלט: לקראת הדיון המסכם בועדה יש לחלק לכל חברי הועדה את החוברת שהוצאה ע"י היחידה לכלכלה של ברית התנועה הקבוצית. בחוברת זו מפורט כל הצד הכלכלי. כמו כן יש לרכז את כל הנמוקים בעד ובגד השתתפותו במפעל זה; לברר בועדת כח אדם את השפעת החסכון של ימי עבודה במסגרת הקיימת ואז להביא המלצת הועדה לאסיפה.

2. מפעל הבונים

לקראת בקור מטעם הבנק ומשרד החקלאות על סיכומי המחצית הראשונה של השנה השוטפת, מיכאל כהן מסר לוועדת המשק החדשה דו"ח מפורט על המתרחש במפעל בזמן האחרון. עיקר הנקודות:

א. יצור 6 חודשים עד 30/6/70 - 2.000.000 ל"י - הערכת הרוח 170.000 ל"י
לעומת התכנית 2.050.000 רוח 185.000

הפגור הנ"ל נגרם בגלל קשיי יצור ולא עקב מחסור בהזמנות.

ב. בזמן האחרון הורגשה ירידה בהזמנות, בעיקר בברזי וורסטר ובאביזרי השקיה (רוית). בברזים מתגברת התחרות מצד ברזים מיובאים, מכיוון שלקוחות רבים הם מפעלים מאושרים ורשאים לכן לקנות ציוד בלי מכס. במקרים אלה יוצא שהברזים שלנו יקרים מהברזים מחו"ל. המצב במחלקת החמרון: נתקבלו הזמנות חדשות, גדולות, בסכום של כ-200.000 ל"י. גם בנירוסטה-פיסינגים נתקבלו הזמנות גדולות מחו"ל, מכמה ארצות בנוסף לארה"ב. הערכתו של מיכאל לשנת 1970: ס"ה רוח לשנה 320.000 ל"י במקום 370.000 לפי התכנית. לאחר תשלום הרבית ע"ס 180.000 ל"י לחברה למימון תעשיות, ישאר רווחה בקי של 140.000 ל"י.

ג. אחת הבעיות הקשות ביותר היא עדיין בעית כח-אדם וידע מקצועי. פיטר (מנהל מחלקת העבוד) הודיע שהוא עוזב את העבודה במפעל וכמה מההזמנות החדשות דורשות פקוח מעולה ביותר. נוסף לכך - עוד לא מלאנו את הדרוש בקשר לעבודות טכניות - חשמל וכדומה. אין ביכולת הקבוץ לספק כיום את הידע המקצועי ויהיה צורך להמשיך למצוא את הפתרונות בחוץ. בקשר לעבודות טכניות - ישנם חברים בקבוץ שמסוגלים למלא את החסר והעניין יובא לדיון לוועדת כח-אדם.

ד. סוף סוף קבלנו אשור ממרכז ההשקעות על תוכניתנו לפתוח המפעל. קבלנו אשור על הלואה מהבנק לפתוח התעשייה וגם מעבד ממשלתי, לפי 25% על בניה ו-33% על ציוד. ס"ה התקציב 1.400.000 ל"י, בתנאי שנעלי המניות (כפר-הנשיא) יגדילו את הון המניות ב-20% - ז"א בערך ב-300.000 ל"י.
יש המשך...

כבר בוצעו לפי התוכנית הזמנת וקבלת 2 מחרטות אוטומטיות וכבר הוזמן באנגליה תנור גרסטה חדש, בעל קבולת של 300 ק"ג. בתחיל בבניה חדשה בשני כוונים: להגדיל את בית היציקה הקיים על מנת להכיל יציקות של חמרון, ברונזה ופלדה באולם אחד. למחלקת העבוד ולווסטר יוקם בנין חדש לגמרי, בגודל של 400 מ'2, בכוון הבנין של גמא-כור. התוספת לבנין הקיים תגמר עד האביב הבא (העבודה תבוצע ע"י המפעל עצמו בניהולו של מקס). הבנין החדש צריך להיות מוכן בקיץ הבא. התנור החדש הוזמן למאי 1971 ולהפעלתו יהיה צורך להגדיל בהרבה את מערכת החשמל, לשם כך הוקצב סכום של 200.000 ל"י.

3. תכנית משק לתשל"א

על מיכאל להכין עכשיו את תוכנית המשק לשנה הבאה וכמו בשנים שעברו מרכז המשק זקוק לעזרה טכנית. בתנור שאיזי לא יכול לעזור השנה בגלל למודיו ומיכאל בקש שקולין ישתחרר לזמן מה מהמטע לעבודה זאת. קולין הציע שיעזור למיכאל במסגרת של יום בשבוע, אותו יום שהוא כבר עובד בהנהלת החשבונות. אך החלט שמיכאל יקבל את העזרה הדרושה מקולין לפי הצורך. לשם כך פונים לזמי בבקשה לארגן את שחרורו הזמני של קולין למטרה זו.

4. שלומים

לאחרונה נתקבלו ממקור זה כמה סכומים רציניים. החלט לרשום כל סכום מעל 10.000 ל"י כ"הלואה מחברים" ולא כ"הכנסה מיוחדת". בצורה זאת יהיה קל לנהוג יותר לפי החלטת האסיפה שסכומים אלו יוחזרו לחברים - במידה שהם יעזבו אי פעם את הקבוץ.

5. דו"ח חצי-שנתי ותחזית סיכום תש"ל

מרכז המשק הסביר את חוברת הדו"ח החצי-שנתי ותחזית סיכום תש"ל. לפי חוברת זו מתברר שהמשק ישאיר כ-215.000 ל"י לקראת הפחתות לעומת התוכנית שבה היתרה להפחתות מגיעה ל-147.000 ל"י.

לסיכום, התחזית המשולבת של המשק החקלאי והבונים עבור 1969/70, בראית כדלקמן:

יתרה משוערת להפחתות, אחרי תשלום רבית	
משק חקלאי	
ל"י 215.000	
140.000	רווח בקי של הבונים לרשות המשק
ל"י 355.000	ס.ה. יתרה לכיסוי הפחתות
350.000	הפחתות רכוש לפי תכנית משק
5.000	תש"ל - רווח תמחירי משוער
ל"י 300.000	תשכ"ס - גרעון תמחירי

דו"ח משיבת המזכירות מ-24/7/70

נוכחים : נטע, ריני כהן, מיכאל ד. ג'יסון, דוד אלמן, ינקל, אריק, גרשון.

1. דורון כהן אושרה יציאתו של דורון כהן לתחלואיו בחו"ל.
2. דוד דובלט דוד פנה בבקשה להתקבל כמועמד. כיוון שקיבל מלגה המכסה את כל הוצאותיו ל-3 שנים של לימודים, הוא ביקש לאשר גם יציאתו להמשיך לימודיו בפסיכולוגיה באוקטובר 71.
המזכירות דנה בענין והחליטה להמליץ בפני האספה לקבל את דוד כמועמד ביוזעין שיצא ללמוד בעוד שנה.
3. המשך השתלמות של דוט: אושר המשך לימודיה של דוט לשנת הלימודים תשל"א באורנים.
4. כנס של איחוד הנובים 8-9/8/70
ג'יסון קיבל על עצמו את האחריות לתכנון האירוע. המזכירות הטילה על ועדה בהרכב:-
ג'יסון, שמואל, מיכאל ד. לטפל בכל הנושא. המזכירות מדגישה את הצורך בשתוף פעולה המלא של כל החברים ומוסדות הקיבוץ, למען הצלחת הארוח של הכנס.
5. חנוכת בית העם באילת השחר
לרגל פתיחת בית העם החדש באילת השחר - המזכירות החליטה לציין את המאורע במתן מתנה נאותה. הוטל על אריק לברר הצעה מתאימה.
6. ישיבות המזכירות
המזכירות החליטה, לתקופת ניסיון, שהישיבות תערכנה בבוקר של ימי שישי מ-0700 עד 1000.